

3/1999. (I. 18.) KHVM-KöM-PM együttes rendelet

az egyes használt vagy sérült gépjárművek vámkezelését megelőző vizsgálatról

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (3) bekezdése *b*) pontjának 15. alpontjában, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 67. §-ában és a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény (a továbbiakban: vámtörvény) 5. §-ának (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeljük el:

1. § (1) E rendelet hatálya a Magyar Köztársaság területén történő forgalomba helyezés vagy az ugyanott forgalomban lévő járműbe történő beépítés céljából az Európai Közösség tagállamán kívüli harmadik országból behozott - a (2) bekezdésben meghatározottak szerint vámkezeltetni kívánt, továbbá a szabad forgalomba bocsátással egy tekintet alá eső eredménnyel járó vámigazgatási eljárás (a továbbiakban: vámigazgatási eljárás) alá vont - használt vagy sérült

- a*) 250 cm³ hengerűrtartalom feletti motorkerékpárra,
- b*) személygépkocsira,
- c*) autóbuszra, tehergépkocsira, vontatóra, nyergesvontatóra,
- d*) egyedi azonosítási jelzésre kötelezett alkatrészekre (alváz, egyedi azonosítóval megjelölt motor, a továbbiakban együtt: számozott fődarab)

terjed ki.

(2) A vámkezelés a 2. §-ban meghatározott vizsgálat alapján

a) az (1) bekezdés *a*-*c*) pontjában meghatározott gépjárművek (a továbbiakban együtt: gépjármű) esetében a belföldi forgalom számára vagy ideiglenes behozatalban,

b) az (1) bekezdés *d*) pontjában meghatározott számozott fődarabok esetében a belföldi forgalom számára történhet.

(3) A gépjármű új, illetőleg használt állapota tekintetében a termékek vámáru-osztályozási szabályait meghatározó előírások, valamint a Vámtarifa Magyarázatáról szóló 23/1990. (XII. 3.) PM rendelet és mellékletének 87. Árucsoportra vonatkozó magyarázatai és áruosztályozási rendelkezései, a gépjármű fajta szerinti minősítésére pedig a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet rendelkezései az irányadók.

(4)

(5) A vámhivatal a nyilvántartásba vételkor, illetőleg az *i*) pont esetében a vámkezelés megkezdésekor - a (7) bekezdésben meghatározott igazolások alapján - a járművet kísérő vámokmányra rájegyzi, ha:

 a) a gépjármű megfelel a külön jogszabályban a muzeális jellegre vonatkozó előírásoknak, továbbá az e rendelet 3. §-a (4) bekezdésében foglalt feltételnek, amelyet a Nemzeti Közlekedési Hatóság (a továbbiakban: NKH) regionális igazgatósága által kiadott engedély igazol;

b) a gépjármű a Tanács a vámkönnyítések közösségi rendszerének felállításáról szóló 918/83/EGK rendeletének 16-19. Cikke alapján vámmentesen vámkezelhető;

c) a gépjármű a Tanács a vámkönnyítések közösségi rendszerének felállításáról szóló 918/83/EGK rendeletének 2-10. Cikke szerinti olyan természetes személyhez tartozó személyes vagyontárgy, aki harmadik országból helyezi át lakóhelyét a Magyar Köztársaságba;

d) az áru- és személyszállításra nem alkalmas gépjármű külön jogszabály alapján különleges felépítményűnek minősül;

e) a gépjármű tűzoltásra, személyek mentésére kialakított (mentő) felépítménnyel rendelkezik;

f) a gépjárművet települési önkormányzat részére az ellátási felelősségi körébe tartozó tevékenységhez, illetőleg a Karitatív Tanács tagja részére a karitatív tevékenység ellátásához ajándékozták;

g) a gépjármű behozatalát nemzetközi egyezmény vám- és engedélymentesen teszi lehetővé;

h) a gépjárművet emberi hulla szállítására alakították ki (temetői halottaskocsi, hűtőberendezéssel felszerelt halottszállító kocsi);

i) a gépjárművet a bíróság vagy más hatóság jogerős határozatban a vámeljárást lefolytatása mellett kiadni rendelte.

(6)

(7) Az (5) bekezdésben meghatározott feltételeket

a) az *a*) pont esetében a Muzeális Minősítő Bizottság által kiadott igazolással,

b) a *b*) pont esetében közjegyző vagy magyar külképviselet által záradékolt hagyatéki leltárral, illetve jogerős bírói, közjegyzői vagy hatósági határozattal, amely örökösként a gépjármű tulajdonosát jelöli meg,

c) a c) pont esetében az életvitelszerűen külföldön tartózkodás igazolásával,

 d) a d) pont esetében az NKH illetékes regionális igazgatóságának a különleges felépítmény jelleget tanúsító igazolásával,

e) az f) pont esetében ajándékozó levéllel és az önkormányzat jegyzőjének arra vonatkozó igazolásával, hogy a gépjárművet az ellátási felelősségi körébe tartozó tevékenységhez használják, illetőleg a Karitatív Tanács tagjának arra vonatkozó nyilatkozatával, hogy a gépjárművet a karitatív tevékenység ellátása céljából használják,

f) a h) pont esetében a gépjármű forgalmi okmányaival vagy a gépjárművet az országba behozó vagy megbízója temetkezési vállalkozói minőségének bizonyításával kell igazolni.

2. § (1) Az 1. § (1) bekezdésében meghatározott gépjármű és számozott fődarab vámkezelését megelőző vizsgálatot kérelemre - a vámhivatal által történt nyilvántartásba vételről szóló igazolás egyidejű bemutatása mellett -

 a) a külön jogszabályban meghatározott gépjárművek esetében - a 7. sz. Vámhivatal telephelyén - az NKH Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága,

 b) az egyéb gépjárművek és a számozott fődarabok esetében az NKH-nak a vámkezelést kérelmező lakóhelye (telephelye) szerint illetékes regionális igazgatósága végzi.

 (2) Az NKH regionális igazgatósága - a kérelmező előzetes hozzájárulásával és költségére - külső szakértőt vehet igénybe azokhoz a vizsgálatokhoz, amelyeknek elvégzésére megfelelő műszaki és technikai felszereléssel nem rendelkezik.

 3. § (1) Az NKH regionális igazgatósága a gépjármű belföldi forgalom számára, valamint ideiglenes behozatalban történő vámkezelését - a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel - vizsgálat alapján abban az esetben engedélyezi, ha

a) a gépjármű megfelel a külön jogszabályban a forgalomba helyezés engedélyezésére meghatározott követelményeknek,

b) a karosszéria oldható kötésekkel rögzített, különválasztható külső burkolólemez elemei közül 30%-nál több nem sérült, az önördő karosszéria nem oldható kötésekkel rögzített elemeit az eredeti alvázsámot beütő gyártóműben állították össze, és cseréjük nem szükséges,

c) a fődarabok és kis fődarabok nem hiányoznak, valamint sérülésük nem haladja meg a 10%-os mértéket,

d) az alvázsám eredeti gyártóművi beütésű,

e) a motorblokk nem sérült (javítása nem szükséges), továbbá a típusára és származására jellemző módon azonosító jellel (számmal) ellátott,

f) a futómű és a biztonsági öv bekötési pontjai nem sérültek, és szilárdsági szempontból veszélyes mértékben nem korrodáltak,

g) az alváz, a fenékváz és a karosszéria (kocsiszekrény) teherviselő elemei olyan mértékben nem átkorrodáltak és deformáltak, hogy cseréjük szükséges legyen,

h) a kormánymű és rögzítési pontjai nem sérültek, és szilárdsági szempontból veszélyes mértékben nem korrodáltak,

i) különleges felépítménye megfelel a külön jogszabályban meghatározott követelményeknek,

j) a gépjármű nem üzemképtelen.

(2) Az 1. § (5) bekezdésének

a) az a) pontjában meghatározott gépjárművek esetében nem kell alkalmazni az (1) bekezdés b), c), e)-h), valamint j) pontjaiban meghatározott követelményeket,

b) az a) és az e) pontjában meghatározott gépjárműveknek az (1) bekezdésben meghatározott vizsgálata során a forgalomba helyezés engedélyezésére meghatározott követelményeket a gépjármű gyártásának időpontjában hatályos előírások szerint kell alkalmazni,

c) a b), a c), az f), a g) és a h) pontjában meghatározott gépjárművek esetében a légszennyezésre és zajkibocsátásra vonatkozó jóváhagyási kötelezettséget nem kell alkalmazni, azonban az ENSZ-EGB 49. számú előírásának hatálya alá tartozó gépjárműveknek az előírás 02/A változata szerinti jóváhagyási jellel kell rendelkezniük,

d) a d) pontjában meghatározott gépjárművek esetében a légszennyezésre és zajkibocsátásra vonatkozó jóváhagyási kötelezettséget nem kell alkalmazni, azonban az ENSZ-EGB 49. számú előírásának hatálya alá tartozó gépjárműveknek az előírás 02/B változata szerinti jóváhagyási jellel kell rendelkezniük,

e) az i) pontjában meghatározott gépjárműveknek az (1) bekezdésben meghatározott vizsgálata során a bíróságnak vagy más hatóságnak a tulajdonos rendelkezési jogát korlátozó döntésének időpontjában hatályos, a forgalomba helyezésre, illetőleg az üzemben tartásra vonatkozó követelményeket kell alkalmazni.

(3) A bíróság vagy más hatóság által elkobozni rendelt és a Vám- és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnokságának rendelkezése alapján értékesíthető gépjárművek esetében lefolytatott vámigazgatási

eljárás során az 1. § (5) bekezdés *i*) pontja alá tartozó gépjárművekhez meghatározott követelményeket kell alkalmazni.

☞ (4) Az NKH regionális igazgatósága által az (1) bekezdésben meghatározottak szerint kiadott engedély - az 1. § (5) bekezdés *a*) pontjában meghatározott muzeális jellegű gépjármű kivételével - egyben a külön jogszabály szerinti forgalomba helyezési engedélynek is minősül. A muzeális jellegre tekintettel engedélyezett és vámkezelt gépjármű forgalomba helyezése kizárólag a jellegével összefüggő használatra korlátozva engedélyezhető.

☞ 4. § A számozott fődarab vámkezelését - az azonosítási jelzések nyilvántartásba vétele mellett - az NKH területileg illetékes regionális igazgatósága engedélyezi, ha az megfelel a 3. § (1) bekezdésének *b*)-*h*) pontjaiban foglalt rendelkezéseknek. A számozott fődarab vámkezelésére vonatkozó engedély nem mentesíti a használt alváz (karosszéria), illetőleg alvázszámot viselő szerkezeti elem felhasználásával kapcsolatos - külön jogszabályban meghatározott - korlátozás alól.

☞ 5. § (1) Az NKH eljáró regionális igazgatósága a gépjármű belföldi forgalomba helyezés céljából történő vámkezeléséhez szükséges engedélykérelem elutasításáról - a határozat egy példányának megküldésével - a vizsgálat helye szerint illetékes környezetvédelmi felügyelőséget értesíti.

☞ (2) A vámhivatal a gépjármű és a számozott fődarab belföldi forgalom számára vagy ideiglenes behozatalban történő vámkezeléséről szóló határozatában feltünteteti az NKH eljáró regionális igazgatósága által kiadott engedély számát, az NKH eljáró regionális igazgatósága pedig nyilvántartásba veszi a vámhivatal határozatának számát.

6. § (1) Ha a kérelmező a gépjárműre a szabad forgalomba bocsátáshoz szükséges engedélyt nem kapta meg, de kéri alkatrészként történő vámkezelését, akkor igazolnia kell, hogy

a) a számozott fődarabok alkatrészként történő vámkezeléséhez a 4. §-ban meghatározott engedélyt megkapta,

b) a számozott fődarabok kivételével a gépjármű alkatrészeit, tartozékait az arra feljogosított személy vagy szervezet - az alkatrészként történő vámkezelést követően - bontásra átveszi, és

c) a hulladéknak minősülő alkatrészek, tartozékok importjához szükséges külön jogszabályban meghatározott engedélyt a hasznosítás helye szerint illetékes első fokú környezetvédelmi felügyelőség megadta.

(2) A gépjárművet alkatrészként történő értékesítés esetén mint gépjárművet kell vámkezelni, a vámhivatal pedig a gépjármű szabad forgalomba bocsátásáról szóló határozatában a „Belföldön forgalomba nem helyezhető, bontás után a külön eljárást követően alkatrészként értékesíthető” záradékot tünteti fel.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben foglalt feltételek nem teljesülnek a vámhivatal a Közösségi Vámkódexben és annak végrehajtására kiadott jogszabályokban foglaltak szerint jár el.

7. § (1) A 3. § (1) bekezdésében és a 4. §-ban meghatározott vámkezelési engedély kiadásáért

<i>a</i>) motorkerékpár esetében	15 370 Ft,
<i>b</i>) személygépkocsi esetében	19 300 Ft,
<i>c</i>) tehergépkocsi, autóbusz, vontató és nyerges vontató esetében	20 460 Ft,
<i>d</i>) számozott fődarab esetében (darabonként)	6 050 Ft

igazgatási szolgáltatási díjat (a továbbiakban: díj) kell a kérelmezőnek megfizetni. A díj - a *d*) pontban foglaltak kivételével - tartalmazza a közúti járművek egyedi forgalomba helyezési engedélyezésének külön jogszabályban meghatározott hatósági díját is.

☞ (2) Az (1) bekezdésben meghatározott díjakat az NKH kincstári előirányzat-felhasználási keretszámlájára kell a vizsgálat megkezdése előtt befizetni, és a befizetést igazolni kell.

(3) A fellebbezés díja megegyezik az (1) bekezdésben meghatározott díjjal, amelyet a másodfokon eljáró hatóság kincstári előirányzat-felhasználási keretszámlájára kell - a fellebbezés benyújtásával egy időben - befizetni. Ha a fellebbezést elbíráló hatóság a fellebbezésnek helyt ad, a fellebbezés díját a fellebbező részére vissza kell téríteni. Erről a másodfokú hatóság határozatában rendelkezik.

(4) Az újrafelvételi eljárás díja megegyezik az első fokú eljárás díjával.

(5) Az (1), a (3) és a (4) bekezdésben meghatározott díjak általános forgalmi adót nem tartalmaznak.

☞ (6)

8. § (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, egyidejűleg hatályát veszti az egyes gépjárművek vámkezelését megelőző vizsgálatról szóló 2/1993. (I. 27.) KHVM-KTM együttes rendelet, valamint az azt módosító 27/1997. (XII. 12.) KHVM-KTM együttes rendelet és a 15/1998. (VI. 25.) KHVM-KTM együttes rendelet.

(2) A rendelet rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(3) Az 1. § (1) bekezdésének *c*) pontjában megjelölt gépjárművek, továbbá a számozott fődarabok vámkezelését megelőző vizsgálatot 1999. január 1. napjától kell végezni.

(4) A rendelet hatálybalépését megelőzően ideiglenes behozatalban (behozatali előjegyzésben) vámkezelt gépjármű szabad forgalomba bocsátása, valamint olyan vámigazgatási eljárás alá vonása esetében - amelyeknek

következtében a gépjárművet a belföldi forgalom számára vámkezeltnek kell tekinteni - a 3. § (1) bekezdésében meghatározott engedélyt megadottnak kell tekinteni.

(5) E rendelet hatálybalépését követően az ideiglenes behozatalban vámkezelt gépjárművek esetében e rendelet rendelkezéseit 1999. július 1. napjától kell alkalmazni.

(6) A rendelet 1. §-ának (4) és (6) bekezdése, valamint az 1. § (5) bekezdésének az 1. § (4) bekezdésének *a)-b)* pontjára történő hivatkozása 1999. december 31. napján hatályukat veszti.
